

ΤΗ Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἱερεμίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου

Ἦχος πλ. δ'

Κύριε, εἶ καὶ κριτηρίω

Κύριε, σὺ πρὸ τοῦ πλασθῆναι προέγνωσ, Ἱερεμίαν τὸν ἔνδοξον, καὶ πρὸ τοῦ τεχθῆναι ἐκ μήτρας, ὑποφήτην καθηγίασας, ὡς προειδῶς ἀληθῶς, τῆς γνώμης τὸ ἐλεύθερον, οὗ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν βορβόρῳ ἐβλήθη, Ἱερεμίας ὁ ἔνδοξος, ἀλλὰ τῆς τερπνῆς εὐωδίας, νοητῶς ἀντελαμβάνετο, ἐν Παραδείσου σκηναίς, οἷά περ ἀυλιζόμενος, οὗ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ θρηνωδίας ἐλάλει, Ἱερεμίας ὁ δούλος σου, ἀλλὰ τὴν πρὸς σὲ εὐφροσύνην, ὡς Προφήτης οὐκ ἠμαύρωσε, τὴν γὰρ Ψυχὴν σοὶ Χριστέ, τῷ πόθῳ συνηρμόσατο, καὶ θυμηδίας τῆς ἀνεκφράστου, διαπαντὸς ἐνεπίπλατο.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος β'

Τοῦ προφήτου σου Ἱερεμίου τὴν μνήμην, Κύριε, ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σὲ δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ τῆς Ἑορτῆς

καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. β'

Ἦγρὰν διοδεύσας

Πρὸ τοῦ σὲ πλασθῆναι προγνωστικῶς, μητρὸς ἐκ κοιλίας, ἡγίασθης καὶ τῶν ἔθνῶν, Προφήτης ἐχρίσθης ἀνακράζων, Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ὁ πάντων τὴν γνῶσιν προειληφῶς, σοῦ τῆς διανοίας, τὰς κινήσεις προθεωρῶν, ὃ Ἱερεμία θεοφάντορ, καθηγητὴν σὲ λαοῦ προχειρίζεται.

Σοῦ τῆς διανοίας τὸ ὀπτικόν, σαφῶς ἐκκαθάρας, μολυσμάτων τῶν τῆς σαρκός, ἀληθείας μάρτυς ἀνεδείχθης, τῷ Ποιητῇ σου ποθεινότατος.

Θεοτοκίον

Σκηνώσαντα Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ σοὶ Παρθένε, Θεοτόκε, ὑπερφυῶς, ἐν σαρκὶ τεκοῦσα ἀνεφάνης, τῶν ποιημάτων ἀπάντων δεσπόζουσα.

Ὦδὴ γ'
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Σὺ προκαθηγίασας, τὸν ὑποφήτην σου Δέσποτα, πρὸ τοκετοῦ, καὶ τοὺς πλανωμένους, ὀδηγὸν ἐξαπέστειλας.

Χάρις σοῦ τοῖς χεῖλεσιν, ἐγκατοικήσασα Πνεύματος, φωτιστικὴν, οἷά περ λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει σε ἀνέδειξε.

Μύρον εὐωδίας σου, μὴ ὑποφέροντες δῆμός σε, τοῦ Ἰσραὴλ, βεβορβορωμένους, ἐν τῷ λάκκῳ καθείργνυσι.

Θεοτοκίον

Διὰ σοῦ Πανάχραντε, ὁ ὑπερούσιος ἄναρχος, Υἱὸς Θεοῦ, συναναστραφῆναι, τοῖς ἀνθρώποις εὐδόκησε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεύμά μου».

Κάθισμα Ἦχος α'
Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ὁ ἄνομος λαός, σε τὸν νόμους δικαίους, κρατύνοντα σοφέ, ὑποβάλλει βορβόρω, ὁσμὴν θείας γνώσεως, μὴ βουλόμενος δέξασθαι, ὃν ἐθρήνησας, ὑπὸ βαρβάρων ἀθέων, ἀπαγόμενον, αἰχμαλωσία βιαία, Προφήτα μακάριε.

Ὦδὴ δ'
Εἰσακήκοα Κύριε

Ἡ ὑπέρφωτος ἔλλαμψις, ἡ τοῦ παναγίου καὶ θείου Πνεύματος, τῆ καρδία σου ἀστράγασα, τοῖς ἐν σκότει φαίνειν ἀπειργάσατο.

Προφητῶν συμπαθέστατος, πάντων πεφηνῶς παμμάκαρ θεόληπτε, συμπαθείας με ἀξίωσον, τὸν ἀπεγνωσμένον πολλοὺς πάθεσιν.

Ὡς μεσίτης γενόμενος, ἐκφαντορικῆς καὶ θείας ἐλλάμψεως, μεσιτείας σου εἰρήνευσον, πολυτάραχόν μου βίου κλύδωνα.

Θεοτοκίον

Ἰσραὴλ εὐρῶν δέδωκε, τῷ ἡγαπημένῳ Θεὸς νὺν ἄπασαν, ἐπιστήμησιν τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ ἐκ σοῦ Παρθένε ἡμῖν ἔλαμψεν.

Ὦδὴ ε'
Φώτισον ἡμάς

Ὅσπερ ἀστραπὴν, τὸν Προφήτην σου ἀπέστειλας, Ἰερεμίαν τὸν ἱερώτατον, τοῖς ἐν τῷ σκότει, τὸ φῶς σε Χριστὲ μηνύοντα.

Βέλος ἐκλεκτόν, ἐν φαρέτρᾳ σε κρυπτόμενον, Ἰερεμία τὴ προγνώσει αὐτοῦ, ὁ σὸς Δεσπότης, οἷς ἔδει καιροὺς ἀνέδειξεν.

Ἵστα καθαρὰ, διανοίας ἔχων ἔνδοξε, προσομιλούντός σοι τοῦ Πνεύματος, κατηξιώθης, Προφήτα ἐπακροάσασθαι.

Θεοτοκίον

Μέγα καὶ φρικτόν, τῆς Παρθένου τὸ μυστήριον, τὸν γὰρ ὀφθέντα ἐπὶ γῆς δι' αὐτῆς, Θεὸν ἀνθρώποις, μητρικῶς ἐτίθηνήσατο.

Ὦδὴ ς'

Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν

Εἵλκυσας τὸν φωτισμὸν, καὶ τὴν χάριν δαψιλῶς θεοφόρε, πνευματικῶς τὸ στόμα, τῆς ψυχῆς ὡς ἐπλάτυνας, καὶ πλησθεὶς κοινωνικῶς, πᾶσι μετέδωσας, ὦ Προφήτα, τοῖς βουλομένοις τῆς ἐλλάμψεως.

Θάλασσαν τὴν κοσμικὴν, ὑψουμένην πειρασμῶν Τρικυμίαις, ἑωρακῶς ἐσχάτους, τοὺς σταθμοὺς ἐπεπόθησας, καὶ πηγὴν ποταμηδόν, βρύουσαν δάκρυα, τὸν λαόν σου, τὸν δυσμενῆ πικρῶς ὀδύρεσθαι.

Θάνατον τοῦ Λυτρωτοῦ, προεδήλους μυστικῶς θεηγόρε, ὡς γὰρ ἀμνὸν τῷ ξύλῳ, τὸν Χριστὸν ἀπηώρησε, τῆς ζωῆς τὸν ἀρχηγόν, δῆμος ὁ ἄνομος Ἰουδαίων, τὸν εὐεργέτην πάσης κτίσεως.

Θεοτοκίον

Λόγος ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς, πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς ἀσωμάτως, ἐκ σοῦ Ἀγνὴ ἐν χρόνῳ, σαρκικῶς ἀποτίκτεται, καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ σκιά, πάντως ζησόμεθα, ὥσπερ πάλαι, Ἰερεμίας προεφήτευσεν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταγιγίς μὲ ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως, ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιάν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι».

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς

Συναξάριον

Τῆ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰερεμίου.

Στίχοι

- Ψυχὰι λιθῶδεις καὶ ξένοι θεοῦ φόβου,
- Λίθοις ἀνεῖλον θεῖον Ἰερεμίαν.
- Πρώτη ἐν Μαΐοιο λίθοις κτάνον Ἰερεμίαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βατὰ τοῦ Πέρσου.

Στίχοι

- Καὶ τῷ Βατᾶ, τμηθέντι τὴν κάραν ξίφει,
- Βατὰ πρεπόντως οὐρανοῦ τὰ χωρία.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'

Παῖδες Ἑβραίων

Σὺ νῦν οὐκέτι ἐν ἐλπίσιν, ἀλλὰ πράγματι, Προφήτα τὰς προρρήσεις, πληρουμένας τὰς σᾶς, θεώμενος κραυγάζεις, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅργανον θεῖον ἀνεδείχθης, κυβερνώμενον, χειρὶ τοῦ Παρακλήτου, οὐρανίους φωνάς, φθεγγόμενος καὶ μέλπων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θρήνους συγγράφων ὦ Προφήτα, οὐκ ἠμαύρωσας, τὴν θεῖαν εὐφροσύνην, ἢ ἐκ βρέφους τρανῶς, συνήκμασας κραυγάζων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Μήτηραν Παρθένου ὑπεισδύναι, ὡς εὐδόκησας, ἀνθρώπους θέλων σῶσαι, τοὺς Προφήτας σαφῶς, ἐδίδαξας τὸ θαῦμα, Εὐλογητὸς εἶ κράζοντας, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ η'

Νικηταὶ τυράννου

Οὐρανοὺς ἐπέβης, γεγηθῶς θεόπνευστε Ἰερεμία, καὶ σὺν ἀσωμάτοις, θρόνον τοῦ Παντάνακτος περιπολεύεις, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεϊκῆς ἀκτῖνος, τῷ πυρσῷ λαμπόμενος ἀντανακλάσεις, τοῖς ποθοῦσι πέμπεις, ἔσοπτρον πολύφωτον ὡς δεδειγμένος, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐσεβείας κῆρυξ, ὄραθεις πανεύφη, μὲ ἱερωμένος, τὴν τῆς ἀθείας, ἤλεγξας ἀσθένειαν Ἱερεμία,
Εὐλογοῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τὴν ἐμὴν οὐσίαν, ἐκ σοῦ ἀνεδέξατο ὁ Ζωοδότης, καὶ τῶν πρὶν κηλίδων, ταύτην ἐξεκάθηρεν ὃ
Θεομῆτορ, Εὐλογοῦμεν τοίνυν, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι,
Παῖδες ἐβόων, Εὐλογοῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡδὴ θ'

Κυρίως Θεοτόκον

Φωτὶ συνανεκράθης, τῷ ἀκραιφνεστάτῳ, τῆ τῆς θεότητος αἴγλη Μακάριε, ἣς ἐπὶ γῆς τὰς ἐμφάσεις
τρανῶς ἐκέκτησο.

Πηγῆς τῆς ἀκηράτου, μέχρι καταντήσας, ἀπαυγασμάτων τῶν τῆδε θεόπνευσε, τοῦ ποθουμένου σοὶ
τέλους σαφῶς ἐπέτυχες.

Τῆ αἴγλη τῆ φωσφόρω, ἣς νῦν ἀπολαύεις, τοὺς ἀνυμνοῦντας σὴν μνήμην φαιδρύνεσθαι, Ἱερεμία
παμμάκαρ πάντας ἀξίωσον.

Θεοτοκίον

Λιμένα σωτηρίας, οἱ πεπιστευκότες, τῷ παναχράντῳ σου τοκωγινώσκοντες, ἐκ τῶν κινδύνων ῥυσθῆναι
σὲ ἱκετεύομεν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ
μεγαλυνοντες».

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.